

dr.arh. Cristian Blidariu
cu ajutorul lui Adam Curtis

prezent!

**ANUALA
TIMIȘOREANĂ DE
ARHITECTURĂ**

TEXT DE ARHITECTURĂ

Str. Diaconu Coresi nr.12
300588 Timișoara
Timiș România

T: +40 (0) 745 145-537
W: anualadearhitectura.ro
E: contact@anualadearhitectura.ro
F: [anuala timișoreană de arhitectură](http://anuala.timisoareana.de.arhitectura)

pagina 1

CUT/ PASTE, The Walking Dead

(text bilingv pentru timpuri noi, scris în ziua luminației)

În care se vorbește despre muzică dar și despre arhitectură, despre timp dar mai ales despre prezent, despre mijloace de supraviețuire în apocalipsa zombie, fusion food și
Sample Culture: CUT/ PASTE, The Present Tense.

“Ne trebuie un text pentru anuală” se aude de pe cealaltă parte a difuzorului”.

“Despre ce?”

“Despre reevaluarea dimensiunii temporale a arhitecturii, despre arhitectura ca proces, despre posibilitatea de a aborda critic relația dintre arhitectură și prezentul - economic, politic, social, cultural etc., ...vrem să promovăm discursul critic de arhitectură”.

“Ok, dar eu...nu vreau să mai scriu despre arhitectură, am scris deja anul acesta un doctorat și sunt epuizat, prefer să ascult muzică, să mă uit la seriale și să vânez statusuri pe Facebook... mă voi gândi”

CUT/o lună mai târziu (*timp dedicat procrastinării*).

După cum mi-am promis, ascult muzică; Savages mai exact. Îmi place sunetul lor post-punk, plus că sunt o trupă de fete rebele cu acel look și ethos feminist ce face ravagii printre bărbații de vârsta mea. Albumul lor de debut începe așa: *“the world used to be silent, now it has too many voices and the noise is a constant distraction, they multiply, intensify, they will divert your attention to what’s convenient, and forget to tell you about yourself, (...) we live in an age of many stimulations, if you are focused you are harder to reach, if you are distracted you are available”*¹. Caut pe Google: imagini, interviuri, recenzii. Indexări peste indexări. Adam Curtis, *everyone’s favourite contrarian*, despre Savages... textul acesta, îmi spun, trebuie citit.

¹ Savages, Silence Yourself, Matador Records, 2013, Liner Notes

PASTE: (Adam Curtis)

“Whilst Savages are technically extremely good, and live are extremely powerful, they are a bit like archaeologists from the 1920s, going back and digging up the tomb of Tutankhamen, and laying it all out for you to see, but they’re digging up The Slits, or New Order, or Siouxsie Sioux, and presenting it to us, and that’s it. It’s very odd. It’s almost like a terminus railway station in a city where all the trains just keep on arriving and nothing ever leaves... What I’m really complaining about is a lack of progressive ideas in music. Everything seems to be about just going back and reworking it and it becomes static – sort of like a zombie culture. As I listen to Savages, I have a terrible vision of Siouxsie Sioux coming towards me like a zombie. At the moment (punk n.a) is just being reworked and it doesn’t have any meaning to it. (...) Everyone is so self-conscious. And when everyone is self-conscious you are stuck in your place, because you’re always aware of everything, and you will never make the big leap like falling in love or creating a revolution or doing anything really radical because you are so aware of yourself and all the pressures on you. Why do you think we’ve got so many zombie movies? It’s quite obvious – it’s so obvious when you know it – it’s because the dead won’t go away. We are surrounded by the dead.”²

Îmi plăceau Savages, Adam Curtis! ... la fel de mult pe cât îmi plac încă filmele cu zombies, dar și documentarele tale cut/paste. Mă simt trădat. M-au trădat oare gusturile pe care le-am cultivat cu atâta atenție? *As a man of my time*, știu să apreciez în egală măsură o *Aria da Cappello*, dar și *Never Mind the Bollocks, Here’s the Sex Pistols*. *And then it hits me!* Dacă ne-am întâlni mi-ai spune probabil că din prea mult self-awareness nu am cultivat decât o imagine remixată din fragmente de

²Adam Curtis: “We don’t read newspapers because the journalism is so boring”, an interview with Adam Curtis in *New Statesman*, <http://www.newstatesman.com/culture/2014/02/adam-curtisinterview>, accesat 1 noiembrie 2014

informație și wiki-linkuri pasagere, din avataruri și atitudini circumstanțiale. *I am aware of that! We're so pretty, oh so pretty* spunea cândva Johnny Rotten exegetul școlii nihilismului britanic. Mi-ai spune că trăind iluzia libertății mele negative nu sunt decât produsul lumii de tip CUT/PASTE pe care am îmbrățișat-o, că PREZENTUL nu mai este etapa a unei deveniri cât *the End of Times*, gara terminus în care așteptăm cu toții un tren neanunțat încă. În PREZENT suntem toți prezenți! Le Corbusier, Marx, Coltrane, Kafka, Debord, Sid Vicious, Koolhaas și Kurt Cobain, Ingels și Engels, *some living, some dead*, toți vin înspre noi, ca într-un episod din *The Walking Dead*, cerându-și tributul...*BRAINS!* Ai spune că, hrănindu-ne frugal, nediferențiat, din mesajul lor, ne lăsăm devorați. *Fusion Cooking, all taste no substance*. Modernitatea a construit utopii uitându-se înspre viitor, postmodernitatea le-a deconstruit încercând să înțeleagă prezentul, dar noi? copiii prezentului, post, post - *everything*, copiii culturii statice, noi la ce viitor ne uităm, ce prezent construim? Mă gândesc din nou la muzica ce se aude în difuzoare în timp ce scriu acest text - *Flying Lotus*. Critica de specialitate considera ultima lui creație, "You're Dead" – ce titlu în timp cu timpurile- a fi unul din albumele anului 2014. *You're Dead...* 50 de minute construite exclusiv din *sample*-uri de 30 de secunde ce remixează de la Alice Coltrane și Sun Ra la hip-hop și electronica. *Did I mention I love Glenn Gould?* Probabil că asta este cultura prezentului: CUT/ PASTE! I-aș spune SAMPLE CULTURE. Într-o lume a vitezei, a lipsei oricărei structuri solide, suntem suma *sample*-urilor pe care am ajuns să le degustăm până la un anumit moment, *sample*-uri din care ne construim, imaginea, discursul, cultura..., arhitectura spațiului fizic, dar și mental. *Snippets of code!* În limbajul programatorilor *snippetul* este o mică regiune de cod reutilizabil, care, fiind cu ușurință încorporabilă unor arhitecturi infinit mai complexe, poate fi folosită pentru a clarifica structurile de comandă și control. Acesta este limbajul prezentului, nici utopic nici anti-utopic.

CUT/ COPY/ PASTE/ DEFRAGMENT. Bitii se reconfigurează, se autoreglează în funcție de condiții, trans-estetic, trans-ideologic.

Și atunci cum rămâne cu arhitectura? Trebuie să scriu despre arhitectură, îmi spun, dar mă gândesc la Savages, la estetica lor atent studiată, cu texte rupte din Debord și Siouxsie Sioux, la tehnica lor muzicală copy/paste impecabilă, la imaginea lor atent croită pe expectanțele nișei de public din care la rândul meu fac parte. Ca structură antistructurală, Savages sunt un fenomen estetic, ne-ar spune Bauman “dezinteresat, lipsit de scop și autotelic”, singurul mod de a exista fiind “sincronizarea momentană a sentimentelor”³. Surprinde cumva această muzică, pusă în scena cu atâta atenție pentru detaliu și acuratețe stilistică, sincronizarea momentană a sentimentelor tribului meu?... ca și anualele, ca și bienalele? *Does it have any meaning to it?... Does it add any meaning?* s-ar întreba Curtis.

CUT/ BREAK

Fiind în permanență înconjurat de cel puțin două display-uri, mă uit pentru o secundă pe celalat ecran - *the other me*. Acolo, pe *wall*, un zombie își arata degetul mijociu criticii de arhitectură: “80% of today’s architecture is SHIT”. *Oh really? And this is coming from Frank Gehry*. Lumea (adică mica comunitate de Fountain-heads cu care îmi împart viața virtuală) este în delir. Share peste share. Mă abțin. În scurt timp apar și alte *meme*-uri: Kahn, Koolhaas, Ando, Mies, Piano. Toți cu degetul ridicat. Cui? Nu mai contează. Dau share din amuzament. *They live!* Mă gândesc la Curtis. Probabil că avea dreptate.

³ Zygmunt Bauman, *Etica Postmoderna*, Amarcord, Timisoara, 2000, p. 142